

Aan: Internet Consultatie ([../bevorderenintegriteitenfunctionerendecentraalbestuur](#))

CC: Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Apeldoorn, 31 januari 2020

Betreft: Wet bevorderen integriteit en functioneren decentraal bestuur

Beste lezer, Geachte minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Integriteit weegt soms zwaarder dan het functioneren van het decentraal bestuur. Integriteit is een intrinsieke waarde die een bestuurder dient te hebben. Met wetgeving kan wel een minimaal niveau worden bepaald, maar in de praktijk zou er spraken moeten zijn van meer integriteit dan wat er wettelijk wordt verlangd.

Daarom zijn de toevoegingen “van de gemeente waar (..)” bij artikel 13, eerste lid onderdelen m en n evenals artikel 36b en 68 resp. onderdelen n en o onwenselijk. Deze zgn. verduidelijking het het tegenovergestelde tot gevolg: het geeft leden van het college van Burgemeester en Wethouders een excuus om elders een rol in de rekenkamer dan wel ombudsfunctie uit te oefenen. Het decentraal bestuur, vooral voor leden van het college, kent verschillende vertakte nevenfuncties en netwerken waarin ze móét participeren. De kans dat er een conflict van belangen optreedt is groot. Juist de onafhankelijkheid van rekenkamer en ombudsfunctie, vanuit het perspectief van de burger (met een mogelijk conflict ten opzichte van gemaakt beleid), dient gewaarborgd te worden/blijven. Raadsleden zouden wel de mogelijkheid moeten kunnen hebben om zich in die dubbel-rollen te begeven, bijvoorbeeld in gemeenten waar spraken is van een rekenkamercommissie. Ook moet artikel 81f worden afgestemd met de bovenstaande uitsluitingen cq. mogelijke dubbelfuncties. Naast de Gemeentewet speelt dit ook bij andere gremia.

Vanuit het perspectief op *verkiezingen* dat beloofd een goed functionerend decentraal bestuur te geven, moet er vanuit een andere insteek worden gekeken naar de oplossing. De voorliggende consultatie oogt vanuit verdere *beperving* en *voorschrijven* te zijn voortgekomen. Wellicht een daadkrachtigere route is die van het decentrale bestuur “*in hun kracht zetten*”. Voortvloeiend vanuit **subsidiariteit** zou ook de zelfbeschikking van de *partijfinanciering* moeten komen. Waar op dit moment de verdeling van gelden nog lopen via de nationale partijlijnen, gezeteld in de Staten-Generaal, zou het juist bij de leden van de decentrale besturen moeten liggen.

Als voorstel stel ik mij voor om ieder raadslid, statenlid of ander bestuurder, zelf een (evenredig en relatief klein) budget te geven, die ze kan uitgeven bij een kwalificerende organisatie die faciliteert in (deel van) de uitvoer van artikel 7 lid 2 Wet financiering politieke partijen. Deze organisatie kan zijn de partij waar ze lid van is. Dit zou ook een onafhankelijke(re) organisatie kunnen zijn. In dit model kunnen de lokale en ongebonden partijen ook gelijkwaardig worden ondersteund. Zelf inkopen!

Het voordeel van zo'n herziening van de financiering is dat een deel van de integriteitsproblemen opgelost worden omdat de decentrale bestuurders zelfvoorzienend zijn en niet langer afhankelijk van een disciplinaire partijstructuur. Zo zijn raadsleden zelf verantwoordelijk voor hun opleidingen, informatievoorziening en professionalisering. Zo kunnen ze *zonder last of ruggespraak* hun taak van volksvertegenwoordiger uitvoeren.

Dat is toch waar we in deze consultatie naar opzoek zijn?

met oprechte groet,
Sent G. Wierda